



## 700 LET OBCE ČERMNÁ - DOLNÍ ČERMNÁ

### Budování nových obecních hřbitovů v naší obci

Hřbitov v církevní správě, tj. římskokatolické farnosti, je v Čermné odedávna. Historické záznamy o hřbitově kolem farního kostela sv. Jiří se nedochovaly. Je však reálná domněnka, že hřbitov byl vybudován současně s prvním kostelem. Kostel i hřbitov sloužily nejen Čermné, ale i dalším 7 obcím, které spadaly pod čermenskou farní správu. Je jisté, že malý hřbitov pro četnost „4 600 duší“ a pro vysokou úmrtnost obyvatel v minulých staletích kapacitně nepostačoval. Na počátku 20. století, kdy hřbitov sloužil již jen obci Čermné a Nepomuku, nevyhovoval ani po stránce hygienické, neboť ukládání do hrobů bylo v kratší lhůtě než deseti let. Proto se objevovaly snahy okresního hejtmanství, které by přiměly obec vybudovat nový obecní hřbitov.

V obecní kronice je zaznamenána první snaha o vybudování nového hřbitova v roce 1907. Iniciativa vzešla z okresního hejtmanství. To dopisem z 10. března 1907 žádalo obec, aby navrhla místo pro nový hřbitov. Proto zahájilo obecní zastupitelstvo jednání s farním úřadem o odkupu místa pro hřbitov na farních pozemcích. Jaký byl výsledek jednání, není v kronice zaznamenáno. Lze se jen domnívat, že zřejmě negativně, neboť v kronice jsou zaznamenány další 4 urgencye okresního hejtmanství ze dne 26. září 1909, 20. února 1911, 5. června 1911 a 16. listopadu 1911. Až dne 6. září 1912 okresní hejtmanství důrazně vybídlo obec, aby neprodleně vybrala 4 možná místa pro vybudování nového hřbitova. Obec zřejmě o nový hřbitov příliš nestála, neboť za pět let nerozhodla o místě jeho zřízení a o projednání odkupu s majiteli pozemků. V roce 1913 se okresní hejtmanství znovu dotazuje „v jakém stavu je zřízení nového hřbitova, ježto nynější další používání nepřipouští“.



Teprve v dubnu 1917 ustavila obec druhou komisi pro zřízení nového hřbitova. Ta dne 9. května 1917 vybrala pozemek J. Vychytila z čp. 155 za rybníkem. S majitelem byla dohodnuta cena 400 Kč za jednu měřici. Byl vyhotoven plán hřbitova a realizační rozpočet, který byl vypočítán na částku 17 715,77 Kč. V plánu byla zakreslena hrobová místa, a to 148 hrobů dětských a 663 hrobů pro dospělé. Uprostřed hřbitova měla stát kaple. Plán počítal i s odvodněním hřbitova. Ke zbudování hřbitova však nedošlo z neznámých důvodů.

Opětovný záměr vybudování nového hřbitova vyplynul na povrch v roce 1924. Plán z roku 1914 byl ponechán jako realizovatelný. Byly pouze přepočteny náklady. Přepočítaný rozpočet činil 160 000 Kč. K vybudování hřbitova však opět nedošlo. Další pokus o zbudování hřbitova je v kronice zaznamenán v roce 1930, kdy se o něm jednalo v obecním zastupitelstvu. Byla opět jmenována komise ze zástupců občanů dolní a horní části a obecního zastupitelstva. Tehdy se mělo rozhodnout, zda bude vybudován jeden obecní hřbitov, nebo dva hřbitovy konfesijní, tj. jeden pro katolické věřící v dolní části a druhý pro evangelické věřící v horní části obce, s možností využít státní subvenci. V obecním zastupitelstvu nedošlo k dohodě, takže byly zamítnuty obě varianty budování nového hřbitova s tím, že obě církve samy hodlají vybudovat své církevní hřbitovy. A tak opět sešlo ze záměru vybudovat v Čermné nový obecní hřbitov.

Dne 16. července 1937 při návštěvě královéhradeckého biskupa ThDr. Mořice Píchy, při příležitosti biřmování, byl opět otevřen problém vybudování hřbitova v Dolní Čermné. S biskupem bylo jednáno o možnosti zřízení nového hřbitova ve správě katolické církve na pozemcích fary. Výsledek jednání není v kronice zaznamenán, takže se lze domnívat, že opět nedošlo k dohodě a realizaci hřbitova. Poslední pokus o vybudování nového hřbitova vyplynul v padesátých letech 20. století. Tehdy ze zákona přešla všechna pohřebiště pod civilní správu obcí. Zdejšími komunistickým představitelům obce tehdy vadil v blízkosti hřbitova kostel, neboť totalitní režim usiloval o omezení církevních pohřbů ve prospěch civilních. Tehdy se opět mluvilo o vybudování hřbitova na farských pozemcích, kde je dnes sídliště. Na hřbitově měla stát smuteční síň pro civilní pohřby. Součástí hřbitova mělo být i kolumbárium nebo urnový háj. V důsledku nedostatku finančních prostředků i z tohoto záměru sešlo.

A tak dodnes slouží starý hřbitov u kostela sv. Jiří. O novém hřbitovu se již neuvažuje. Moderní doba s sebou nese zpopelňování lidských těl. Pro uložení uren postačuje jen malý symbolický hrob, nebo je možné uložit i několik uren ve stávajícím hrobě. A navíc i do Dolní Čermné proniká trend nízké porodnosti, který v budoucnu bude spojen i s nižší úmrtností. Tak proč budovat nový hřbitov?

Na závěr je nutné podotknout, že pro řádný provoz hřbitova **chybí hřbitovní řád**. Ten by měla zajistit obec, jako správce hřbitova.

## DUCHOVNÍ – RODÁCI Z NAŠÍ FARNOSTI: P. VÁCLAV VACEK

Dnes v této rubrice uveřejňujeme odpovědi P. Václava Vacka na otázky Otce Pavla. Ve stručnosti nejprve připomínáme základní data. **P. Václav Vacek**, nar. 11.8.1946 v Dolní Čermné, na kněze vysvěcen 21.6.1975 v Praze, v současné době je farářem v Letohradě a biskupským vikářem pro záležitosti Plenárního sněmu ČR.

**1) Václave, každému z nás, když se řekne slovo rodný dům, domov, se něco okamžitě vybaví. Jak Ty po letech hodnotíš prostředí, ze kterého jsi vyšel?**



Domov je víc než místo a víc než uspořádání věcí, doma nás někdo čeká, tam to známe, tam máme své místo, něco znamenáme, ... o domově by bylo pěkné povídaní. Já bych se ani nemohl vystěhovat

do cizí země. Před 28 lety jsem v Čermné slavil svou první bohoslužbu. Děkoval jsem při ní také rodákům. Býváme poznamenáni rodným krajem; lidmi, s nimiž jsme se odmala setkávali. S vděčností na ně vzpomínám. Třeba pan Josef Hrdina – zpíval si, nás děti zdaleka zdravil a nechával nás svést na voze s koňmi. Pan Appl, tesař ze Smrčiny, řekl po dokončení střeby: „Jane, tolik by stála vazba, ale staviš, seš potřebnej, tolik ti slevím“. Truhláři Svobodovi dělali vždy poctivou práci, byli ochotní a nevzali nikdy nic navíc. Vzpomínám na starý strejce, kteří vyprávěli, co zažili na Pijavě za I. světové války. Lhali až si věřili... A my malí kluci jsme jim věřili každé slovo. Uchovávám si v paměti řadu historek, krásných, úsměvných. Kolik jich bylo o vesnickém lékaři, panu MUDr. Utíkalovi. Vedle toho pěkného ale nezapomenou velkou křivdu spáchanou na Duškových – Budišových, vyhnaných z obce, Pecháčkovi – mlynářovi dopadli ještě hůř... Byli ušlechtilí a pomáhali druhým. Jestlipak jsme jim alespoň dodatečně řekli, vážíme si vás, mrzí nás, že jsme pro vás neudělali víc... Nevíte, jestli se do Čermné přijeli ještě někdy podívat? Postižených bylo samozřejmě víc. Tu křivdu jsme také zdělili, s tou je potřeba něco dělat. K uzdravení.

**2) Můžeš prozradit, co Tě nakonec vedlo k rozhodnutí stát se knězem? Byl někdo ve Tvém rodišti nebo mezi Tvými přáteli komu dnes vděčíš za své povolání?**

Rád vzpomínám, jak se mužský v kostele navzájem zdravili před mší: „Vitam tě v domě Božím“, ale v čermenském kostele to nebylo zajímavé. V roce 1966 jsem šel studovat do Prahy strojní fakultu. Začal jsem chodit na bohoslužby do Týna. Ovlivnil mě tamní svěží duch, „jiné“ křesťanství a farář Jiří Reinsberg byl strhující osobností. Až později jsem začal přemýšlet o semináři. Ale můj nápad to nebyl, to spískal ten nahoře...

**3) Víš, že jsi se především v dobách totality často stěhoval z jedné farnosti do druhé. Na které své bývalé působišťe především rád vzpomínáš?**

„Za trest“ jsem se často musel stěhovat. V každé farnosti jsem našel něco pěkného. Těžko jsem nesl, když jsem se později nemohl s bývalými farníky setkávat (sledovala mě StB a setkávání se mnou bylo přitěžující). Říká se, že farnost je farářova manželka, tak to já jsem pak 8x rozvedený. Významně vzpomínám na Náchod. Jsou tam lidé podobní našemu kraji. V Letohradě jsem velice rád. Být ve svém kraji je příjemné, tady jsou dobří lidé.

**4) V současné době působíš v letohradské farnosti. Co je pro Tebe v činnosti faráře prioritou? Z čeho máš především radost?**

Když jsem se rozhodl studovat teologii, říkal jsem si, kdybych tak někomu pomohl, aby se mohl v životě víc usmívat, to by mi stačilo. Jak to udělat, abychom byli trochu lepší než generace před námi? A ti po nás, aby byli lepší než my? Největším uměním je soužití a porozumění s druhými, s nejbližšími. Snažím se tomu pomáhat ... rodinám, snoubencům, manželům ... Bůh nám nabízí pomoc a je nejen dost šikovný, ale i velice zajímavý. Je velikou krásou si s ním porozumět.

**5) Václave, jsi známý svojí aktivitou při přípravě Plenárního sněmu v ČR. Co si Ty osobně slibuješ a očekáváš od života katolické církve v naší zemi?**

Od sněmu si mnoho neslibuji. Církev si dosud nepoložila základní otázku, proč bylo 20. století nejkrvavější. Můžeme najít hlubší odpověď než běžní historici. Škoda, že se po revoluci církev často vrací nazpět a nechce si přiznat, co na ní bylo dříve přežilé a co nás přivedlo do neštěstí. Nemáme odvahu k pravdě. Nespoléhejme na nikoho cizího. Co si neuděláme, nebudeme mít. Je třeba pracovat odspodu. Vážíme si, že tu možnost už máme.

**6) Koho v současné době považuješ za mimořádnou osobnost v katolické církvi a koho v naší české společnosti?**

Osobností znám hodně. Pan učitel Chmátal byl velikou osobností, soused Jan Šilar je moudrý a písmák, pan Formánek Rudla od rybníka - to je tak ochotný člověk, ... mohl bych jít po obci pomalu od čísla k číslu... Prof. Jan Sokol - co jsme jej chtěli za presidenta, Prof. Starého Zákona Jan Heller, Prof. Petr Piřha - píše důležité knihy, abychom nebyli cizinci ve vlastní kultuře („Čechy a jejich svatí“ - o velikém a jedinečném kulturním nasměrování naší země - pokládám za jednu z 10 nejdůležitějších knih). Václav Malý, mimochodem



neoficiálně navštívil Bělorusko, Čečensko, Kubu a Kazachstán. Spisovatel Arnošt Lustig, Petr Kolář SJ, nedaleko Jan Rybář, farář v Rychnově nad Kněžnou. Toho si určitě pozvěte na duchovní obnovu. Mohl bych dlouho pokračovat, jsme bohatí mnoha krásnými lidmi.

**7) Co bys rád farníkům v Dolní Čermné a mnohým svým přátelům vzkázal?**

Rád Vás, čermáky, vidím a potkávám. Až budete v Letohradě, zkuste se zastavit na faře na kávu. Rád Vás uvidím. Nezlobte se, že mě třeba napoprvé nezastihnete. Jsem rád, že se uzdravuje životní prostředí, slyším, že už jsou v potůčku raci. Víš, že je víc motýlů a ptáků. Rád bych, aby se vybral rybník a mohlo se v něm znovu koupat. Jsem rád, že Čermná kulturně žije. Nikdy jsem nebyl pesimista, ale zlo nemizí, mutuje do nenápadnějšího zjevu. Nesmíme být hloupí a nesmíme se dát. Mladí potřebují rozeznávat dobro od zla, odhadnout nebezpečí a umět se s ním poprat, mít nápady a vytrvalost. Přeji Vám i sobě, abychom přemýšleli, vážili si svobody a nenechali se manipulovat.

**Václave, děkuji Ti za rozhovor!**

Otec Pavel

## OHLÉDNUTÍ ZA LETOŠNÍ POUTÍ NA MARIÁNSKÉ HOŘE

### ZEPTALI JSME SE:

1. Chápání obsahu výrazu pout' se s věkem člověka jistě mění. S čím si spojíte pout' ve vzpomínkách na dětství Vy?
2. Otec Pavel použil v jedné ze svých nedávných promluv přirovnání: „Panna Maria jako žebřík do nebe.“ Napadá mne otázka: „Polezete po něm?“ (a co strach z výšek, pád, závratě....)
3. Z titulu své funkce jste člověkem, kterému byla do rukou „svěřena moc“. Pomáhá Vám v práci a rozhodování Vaše víra?
4. Jaký byl Váš nejsilnější dojem (popř.co Vás nejvíce oslovilo) na letošní Mariánské pouti v naší farnosti?

### Otec biskup Dominik Duka

Ad 1)

Pout' pro mě znamená cestu do malé mariánské poutní svatyně v lese u vesnice Smržov nedaleko Hradce Králové. Pout' je pro mě cesta, na které mě provází krása Boží přírody a společenství s ostatními ve zpěvu a modlitbě. U Panny Marie je vždy dobře.

Ad 2)

Po mariánském žebříku se nebojím lézt do nebe, protože Panna Maria nám podává lano, kterým je růženec. To nám napovídá i slavný Michelangelo svým obrazem Poslední soud.

Ad 3)

Bez víry není možné být knězem, natožpak biskupem. O to větší víru musí mít Svatý otec.

Ad 4)

Byla to výrazná účast věřících, pozornost a vnitřní komunikace jak při homilii, tak při bohoslužbě oběti.

### Ing. Roman Línek, hejtman Pardubického kraje

Ad 1)

Pout' je vždy o cestě. Cesta v mých dětských vzpomínkách i v současném myšlení má vést k dobrému cíli, kde se dá spočinout a načerpat sil, odvahy a energie!

Ad 2)

Určitě vnímám Pannu Marii jako výjimečného prostředníka na cestě k Bohu a s přibývajícimi roky mi docházejí na toto téma souvislosti, které jsem dřív tolik neprožíval. Člověk má mířit vzhůru, a pokud má to štěstí a má dar víry – tak se na tom pomyslném žebříku musí cítit hodně bezpečný.

Ad 3)

Nečekám, že by v pozemských věcech Boží prozřetelnost rozhodovala za mne. Ale když potřebuji oporu či učinit nebo přijmout nějaké zásadní rozhodnutí jsem rád, že mám víru a nejsem v mezních situacích opuštěný a sám.

Ad 4)

Otec biskup Dominik hovořil o naší zemi i našem Pardubickém kraji jako o zahradě – poseté mariánskými symboly. Bylo by hezké, kdybychom se zde většinou dokázali jako v zahradě chovat, ale i zodpovědně se o ni starat a být k ní a k sobě navzájem hodní.

**Děkujeme za odpovědi a přejeme mnoho duchovní i fyzické síly ve Vaší náročné práci.**

Za redakční radu časopisu se ptala Jitka Macháčková

## SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

### V listopadu 2004 oslaví:

92 let	paní Alžběta Formánková	z Dolní Čermné
84 let	paní Božena Formánková	z Dolní Čermné
77 let	paní Verona Vychytilová	z Dolní Čermné
77 let	pan Josef Hejl	z Dolní Čermné
75 let	paní Marie Hrdinová	z Dolní Čermné
60 let	pan Josef Kužilek	z Horní Čermné
84 let	paní Milada Bachmanová	z Petrovic
83 let	paní Ludmila Nováková	z Petrovic č.53
73 let	pan Josef Novák	z Petrovic
85 let	paní Božena Moravcová	z Verměřovic
80 let	paní Božena Stejskalová	z Verměřovic
80 let	paní Marie Hrdinová	z Verměřovic

Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

### Byl pokřtěn a stal se členem Kristovy církve:

v Dolní Čermné 3.10.2004 Martin Mlýnek z Lanškrouna

*Rodičům Martina rád blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné milosti pro křesťanskou výchovu obou jejich dětí.*

### Křesťanský jsme se rozloučili:

ve Verměřovicích	17.9.2004	s panem Emilem Vackem	z Verměřovic
ve Verměřovicích	24.9.2004	s panem Ladislavem Mikulou	z Verměřovic
v Dolní Čermné	15.10.2004	s paní Marií Kůrkovou	z Dolní Čermné

*Pozůstalým ještě jednou vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku.*



## DÍK NAŠIM MINISTRANTŮM

Slovo ministrant je odvozené z latinského pojmu „ministrare“, které znamená sloužit. Celá staletí doprovázejí kněze nebo biskupa k oltáři ministranti, aby byli nápomocni při slavení posvátné liturgie, když vykonávají službu lektorů (ti, kteří čtou Boží slovo) a akolytů (ti, kteří se věnují výhradně službě okolo oltáře). Službu ministranta může podle učení církve vykonávat chlapec i dívka, dospělý muž a v případě naléhavé potřeby i žena. V naší farnosti je zažitá tradice, že tuto službu konají chlapci v průběhu svých školních let, někteří ministrují také během studia na střední škole. Jedná se o vznešený úkol, který byl vždy v církvi ve vážnosti. Jen si vzpomeňme například na sv. Václava, sv. Aloise Gonzagu nebo sv. Dominika Savia, kteří s velkou láskou vykonávali ministrantskou službu. Jaké mají být vlastnosti ministranta? P. Jiří Reinsberg, známý farář

od P. Marie pod Týnem v Praze, říká: „Ministrant má být především celý muž. Opravdový, ohleduplný, ochotný. Rovný, věrný. Poctivý, pozorný, pořádný. Čistý a čistotný.“ A k ministrantům samým promlouvá: „Je to moc veliká čest, že v některých věcech zastupuješ u oltáře lidi. Důvěřují ti, že je budeš pravdivě reprezentovat. Tím jsi přijat mezi muže, kteří jsou svým způsobem zasvěceni Bohu i lidem pro službu. Z toho vyplývá, že ministrant je tehdy skutečným ministrantem, když je „celým mužem“, opravdovým v jednání, a je proto na něj spolehnutí. Spolehnout se lze jedině na čistého a čistotného – jinak se umažeš. Na přesného – jinak se nedočkáš. Na pořádného – jinak nic nenajdeš. Na pravdivého – jinak nikdy nevíš, na čem jsi.“

Naše farnost má přehled farářů a kaplanů, kteří vykonávali svoji kněžskou službu. Škoda, že nemá kroniku ministrantů. Kolik se za ta celá staletí, co funguje dolnočermenská farnost, vystřídalo u farního oltáře chlapců – ministrantů, ví jen sám Pán Bůh. Ale určitě to byla velká řada. Často slyšíme i od lidí, kteří jako dospělí do kostela nikdy nechodili, že jako chlapci pravidelně ministrovali v kostele. Je zajímavé, že na ta léta ministrantské služby si rádi opět vzpomenou. Kéž by jim to také jednou pomohlo k návratu k Pánu Bohu.

V současné době ministruje v našem farním kostele sv. Jiří již

další, nová generace ministrantů. Vystřídala tak chlapce, kteří celé desetiletí (někteří i více let) sloužili svědomitě u oltáře.

Chtěl bych jim při této příležitosti upřímně poděkovat za jejich věrnou a příkladnou službu. Děkuji Tomáši Severinovi, Robertovi a Ondřeji Faltusovým, Petrovi a Pavlovi Faltusovým, Pavlu Řehákovi a Pavlu Vašíčkovi. – Současní ministranti mají ve farním kostele své týdenní služby a jsou rozděleni do tří skupin. V první skupině slouží: Antonín Hylský, Jenda Vencel a Láďa Řehák. Ve druhé skupině jsou: Standa Mareš, Jakub Macháček a Kamil Klekar. Ve třetí skupině spolu ministrují: Vítek Macháček, Honza Jansa a Vojta Formánek. V neděli a o svátcích ještě podle svých možností pomáhají Petr Dvořák, Martin Eliáš a Michal Kunert. Ministranti v Dolní Čermné mají své pravidelné sobotní schůzky a za svoji



službu jsou také bodováni. Na konci školního roku je každý z nich podle získaného počtu bodů ohodnocen nějakou cenou.

Také v našich filiálních kostelích drží svoji službu místní ministranti. V Petrovicích je to Pepa Klekar, Milan Hejl, Honza Marek a Jarda Dušek. Posledně dva jmenovaní se již vyučili a pomalu se také se svojí ministrantskou službou rozloučí. Svoji obětavostí jsou dobrým příkladem pro své mladší kamarády. Ve Verměřovicích letos ukončili svoji službu ministranta Pavel Marek a Jirka Moravec. Pravidelně jednou týdně ministrují Antonín, Gabriel a Tomáš Macanovi, Dominik a Václav Sykovi, Martin Moravec, Filip Moravec a Jenda Marek. Také oni svoji službu berou vážně a je na ně spolehnutí. Jsem rád, že mohu všem jmenovaným poděkovat za jejich službu i společenství u Božího oltáře. Věřím, že jim léta ministrantské služby pomohou na jejich další životní cestě, která má být současně také cestou víry.

Je vždycky radostí kněze, když okolo oltáře nechybí ministranti. Proto nestačí žít jen z přítomnosti. Je důležité myslet také na budoucnost. Proto prosím rodiče malých chlapců (od 1. třídy ZŠ), aby se nebáli je poslat k oltáři mezi ministranty. Určitě se jim nabízí jiný, nový pohled na liturgii a povinnost návštěvy kostela. Současně uvítám ze strany farníků jakoukoli pomoc při výchově a formaci ministrantů.

Otec Pavel

## PRASKLÉ HLINĚNÉ NÁDOBY

Je tomu již téměř půl roku, co jsem obdržel od jednoho člena naší ORJ (Okresní Rady Junáka) e-mail, jehož součástí byl i tento krásný příběh, o který bych se s vámi rád podělil.

V Číně žil jeden nosič vody a měl dvě velké hliněné nádoby. Visely každá na jednom konci klacku, který nosil na krku. V jedné z nich byla prasklina, naproti tomu ta druhá byla dokonalá a vždy nesla plnou míru vody. Na konci dlouhé cesty, která trvala od potoka až k domu, měla prasklá nádoba vodu už jen do poloviny.

Dva celé roky to takto šlo, nosič vody donášel do domu každý den jen jeden a půl nádoby vody. Samozřejmě dokonalá nádoba byla pyšná na svůj výkon, který podávala, vždyť to přece dělala dokonale. Ale chudák nádoba prasklá, ta se styděla za svoji nedokonalost a cítila se uboze, protože je schopna jen polovičního výkonu. Po dvou letech svého soužení oslovila nosiče u potoka: „Stydím se, protože voda ze mne teče po celou cestu domů.“ Nosič jí takto odpověděl: „Všimla jsi si, že květiny rostou jen na tvoji straně chodníku a ne na straně druhé? To proto, že jsem vždy věděl o tvém nedostatku a na tuto stranu cesty jsem rozeséval semena květin. Byla jsi to ty, která je každý den zalévala, když jsme se vraceli domů. Dva roky sbírám tyto krásné květiny, abych si jimi ozdobil svůj stůl. Kdybys nebyla taková, jaká jsi, tak by tato krása nemohla prozářit můj domov.“

Každý máme své vlastní chyby. Všichni jsme takové prasklé nádoby. Tyto praskliny - chyby, které jsou v každém z nás, činí náš život velice zajímavým, pestrým a vzácným. Jen každého musíme přijmout takového, jaký je a vidět v něm to dobré, a ne se snažit za každou cenu ho připodobňovat sobě samým.

Lukáš Nastoupil

## KULTURNÍ KALENDÁŘ

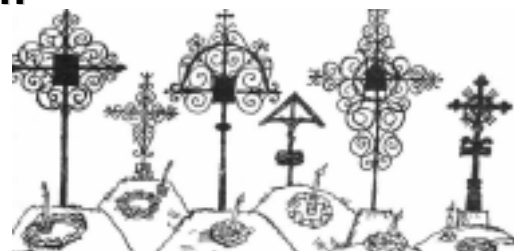
Ne 7.11. – 10.00 hod.	<b>Posvícení v kostele sv. Jiří v Dolní Čermné</b>
So 13.11. – 19.00 hod.	<b>Cecilský turnaj žen ve volejbale – tělovýchovný pavilon Jablonné nad Orlicí</b>
Ne 14.11. – 9.00 hod.	<b>Posvícení v kostele sv. Jana Křtitele ve Verměřovicích</b>
Ne 14.11. – 16.00 hod.	Vernisáž výstavy <b>Ladislav Chudáček – Moje prvotiny</b> Výstava potrvá do 30.12. <b>Městská knihovna v Letohradě</b>
Po 15.11. – 19.30 hod.	<b>Horem pádem – ČR. Sál Kina v Jablonném nad Orlicí</b>
St 17.11. – 18.00 hod.	Vernisáž výstavy „ <b>Zmizelí sousedé</b> “. <b>Zámecké arkády v Letohradě</b>
Pá 19.11. – 17.00 hod.	Vernisáž výstavy – <b>vazby suchých květin, keramika, malované hedvábí</b> Otvírací doba 19.11. – 28.11. 13.00-17.00 hod. <b>Nový dvůr – galerie Na Sýpce v Letohradě</b>
So 20.11. – 18.00 hod.	<b>Koncert Apriori Quartet. Zámek – sál ZUŠ v Letohradě</b>
Ne 21.11. – 19.00 hod.	<b>Spirituál kvintet - předvánoční koncert. Sál Kina v Jablonném nad Orlicí</b>
Út 23.11. – 18.00 hod.	<b>Povídání o mašinkách. Zámecká rotunda v Letohradě</b>
Čt 25.11. – 17.00 hod.	Beseda s Vladimírem Mertou z cyklu „ <b>Historie města s regionu</b> “ <b>Zámecká rotunda v Letohradě</b>
Pá 26.11. – 19.00 hod.	<b>Podvečer s dechovkou – koncert dechové hudby „Orličanka“</b> <b>Sál Kina v Jablonném nad Orlicí</b>
So 27.11. – 9.00 hod.	<b>Volejbalový turnaj čtyřic - tělovýchovný pavilon Jablonné nad Orlicí</b>
Ne 28.11. – 18.00 hod.	<b>Vernisáž vánoční výstavy – Vladimír Renčín</b> <b>Kulturní a informační centrum v čp. 30 Jablonné nad Orlicí</b>



## SVĚTCI V PRANOSTIKÁCH

## LISTOPAD

- Den Všech svatých je poslední, který léto zahání.  
Nepřijde-li sníh na Vše svaté v noci, přijde o svatém Martině se vsí mocí.  
Jíní o Všech svatých věští tuhé mrazy o vánocích.  
Jak na Vše svaté, tak měsíc po nich.
- Když na Dušičky jasné počasí panuje, příchod zimy to oznamuje.
- Svatý Teodor - mrazy lezou z hor.
- Přijede-li svatý Martin na bílém koni, metelice za metelicí se honí; přijede-li na šedém (mlhy), bude zima střídavá, přijede-li na žlutém (sucho), přijde tuhá a suchá zima.  
Na svatého Martina bývá bílá peřina a kouří se z komína.  
Jsou-li na Martina mračna - zima je levná, jestli je noc jasná - zima je masná.  
Martinův led bude vodou hned.  
Na svatého Martina slunečno - dlouhá zima.
- Na svatého Otomara neuvidíš komára.
- Počasí o svaté Alžbětě povídá, jak bude v létě.
- Když na Obětování Panny Marie je noc jasná, čistá - krutá zima se v lednu chystá.  
Jaký den na Obětování Panny Marie, taková pak zima je.
- Svatá Cecílie sněhem pole pokryje.
- Svatý Kliment víc než kdo jiný si zimu a jíní oblíbí.
- Na svatou Kateřinu, schováme se pod peřinu, pak na svatého Mikuláše toť jest zima všecka naše.  
Chodí-li svatá Kateřina po ledě, chodí svatý Štěpán po blátě.  
Sníh na svatou Kateřinu věští vysoké obilí.  
Svatá Kateřina prádlo máchá a svatá Barbora je škrobí.
- Na Saturnina skučí meluzína.
- Na svatého Ondřeje se člověk někdy ohřeje.  
Když na svatého Ondřeje sněží, sníh dlouho poleží.  
Svatý Ondřej tichý, nebude len lichý.  
Ondřej mosty staví, Jiří je odplaví.  
Ondřejův sníh poleží sto dní.



## SLUŽBA LEKTORSKÁ

Listopad 2004				
1.11.	Po	Všichni svatí	18.00	Jansovi st. 7
7.11.	Ne	32. neděle v mezidobí	7.30	p. Venclová 402
			10.30	Blažkovi 275
14.11.	Ne	33. neděle v mezidobí	7.30	Dvořákoví 406
			10.30	Motlovi 11
21.11.	Ne	Kristus Král – 34. neděle v mezidobí	7.30	p. Motlová 11
			10.30	Macháčkovi 242
28.11.	Ne	1. neděle adventní	7.30	p. Matoušková 305
			10.30	Severinovi 342

Prosinec 2004				
5.12.	Ne	2. neděle adventní	7.30	p. K. Štěpánek 221
			10.30	Vágnerovi 102
12.12.	Ne	3. neděle adventní	7.30	Vackovi 197
			10.30	Vašíčkovi 349
19.12.	Ne	4. neděle adventní	7.30	Kunertovi 300
			10.30	Faltusovi 356
24.12.	Pá	Štědrý den	7.30	Havlíčkovi 341
25.12.	So	Narození Páně, Boží hod vánoční	7.30	Prokopovi, Eliášovi 329
			10.30	Vyhnálkovi 351
26.12.	Ne	Svatá rodina, Sv Štěpán	7.30	Müllerovi 177
			10.30	Formánkovi 203
31.12.	Pá	Silvestr	7.30	Bláhovi 457
			16.00	Bednářovi 302

## FOLKOVÝ ZPĚVÁK A PÍSNIČKÁŘ

## TOMÁŠ PAVEL PATRIK HAMET

V srpnovém čísle MR jsem četl zajímavý článek o čerstvém konvertitovi T. P. P. Hametovi z Plzně. Patrikovi je něco přes třicet let. Spletitou cestou našel cestu k Bohu. Letos o Velikonocích byl pokřtěn a současně i biřmován. Z jeho osobní výpovědi mě zaujaly některé jeho postřehy, které se týkají víry a současného stavu společnosti.

Na otázku Martina Čejky, jak vnímá současnou atmosféru společnosti, Patrik Hamet odpověděl: „Vadí mi, že těch tři sta let pod „Habsburkem“ je vnímáno jako jedno z nejtemnějších období naší země. To samozřejmě není zcela pravda. Oproti tomu, co přišlo s „bolševikem“, to byly docela fajn časy. Fascinuje mě skutečnost, že 40 let komunismu dokázalo vymazat dva tisíce let nazpátek (míněno vědomí společnosti o křesťanství). Připadá mi absurdní, že přes kulturu, která téměř dva tisíce let vyrůstala, dokázalo půlstoletí naprosto vymazat z mysli a charakteru lidí základní věci jako jsou rodinné vazby a víra v Boha. To přece není možné. Já si myslím, že to staré musí být v lidech někde skryto. Pozorují na mnoha mladých lidech, jak se k tomu pomalu vrací. Jdou sice trochu obloukem, ale vrací se. Takže stále chovám nějakou tu naději...“

Dále Patrik mluví o Evropě a vyslovuje svůj názor, že západní země, které neprošly komunismem jsou na tom ještě hůře. Zde vidí propad morálky ještě horší než u nás. Vadí mu, že mnoho nemorálních věcí se považuje za běžnou normu života a jmenuje homosexuální vztahy, zabíjení nenarozených, konzumní způsob života, popření Boha a pod. Holandsko přirovnává k největšímu smetišti Evropy.

M. Čejka se dále ptá, zda má smysl něco dělat proti těmto negativním jevům. Patrik odpověděl: „Samozřejmě! Je to vše otázka svědomí. **Pokud je něco špatného a já jsem schopen tomu čelit, tak to vnímám jako povinnost...** Je to pochopitelně běh na dlouhou trať. A víme-li, kdo stojí proti nám, rozhodně to nebude žádná legrace. Přesto mi to ale připadá smysluplné.“

Patrik Hamet vydal své písničky na CD s názvem „Antiheretikon“, z nichž písničku „Modlitba“ zde přepisují:

## Modlitba:

Vrásky nám čelo brázdí.  
S věkem se nám trochu přitíží.  
Svědomy máme na zdi  
bezpečně přibité na kříži.

Časem jako by bylo  
zavěšené trochu nakřivo.  
A kdyby sestoupilo,  
každý z nás má doma kladivo.

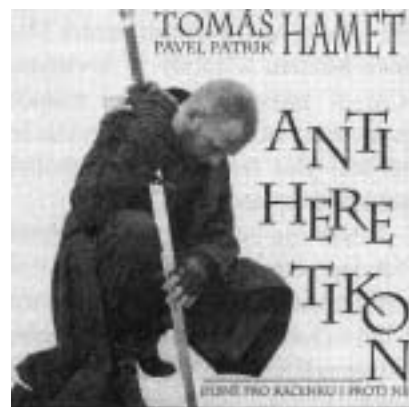
Před oltářem televizí  
zvedáme monstrance flašek.

Před peklem finančních krizí,  
růžence nákupních tašek.

Prosím a není mi dáno.  
Tluču - nikdo neotvívá.  
Prší, daleko je ráno.  
Věřím a schází mi víra.

Stranou a ve stínu stůj,  
dívej se jak se život mění.  
Zpívám si „Kde domov můj?“  
Tady to určitě není.

**Kontakt:** Tomáš Hamet, Staniční 63, 312 00 Plzeň, tel. 737 108 965,  
e-mail: tomashamet.tedeum@seznam.cz



(js)

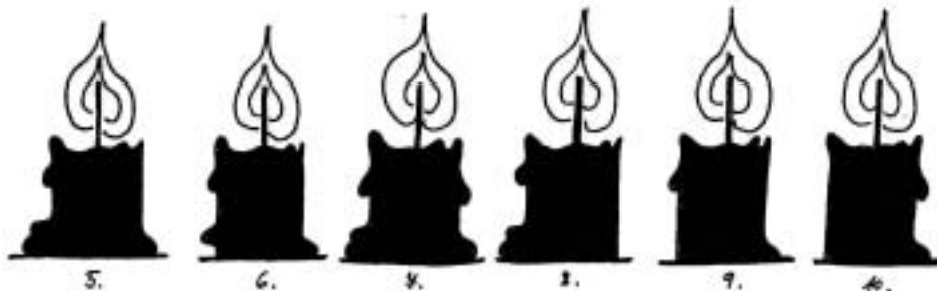
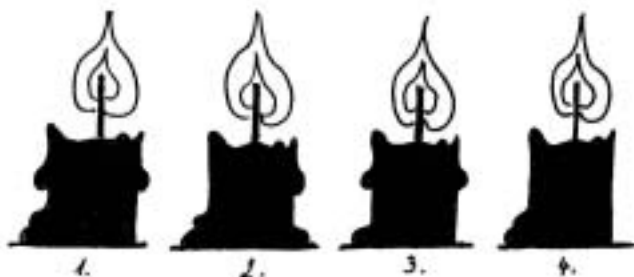
## PRO DĚTI

## AHOJ DĚTI!



Už se stmívá. Sem tam ještě prolétne vzduchem nějaký ten zažloutlý list a vítr ho zaneše, kam se mu právě zachce. Tmy rychle přibývá. A tak malá svíčka, která už hodnou chvíli hoří, konečně začíná ozařovat svým plamínkem potmělé okolí. Ještě před chvílí ji nebylo vůbec vidět, ale teď už je spokojená. Hoří klidně a nemusí se strachovat, že ji sfoukne nějaký poryv větru, protože má nad sebou ochranný štít v podobě skleněné lampy. A není tady sama. O kousek dál hoří další svíčka, tamhle další a také vzadu zazářil malý plamínek. Je jich mnoho, úplné moře. Jsou to totiž svíčky na hrobech hřbitova a je právě začátek listopadu.

A to už vám nemusím napovídat, proč právě v tomto čase se na hřbitovech rozzáří malé plamínky snad na každém hrobě.



Připomínáme si památku všech věrných zemřelých - Dušiček. Upravené hroby, věnce, květiny a svíčky vyjadřují to, že vzpomínáme na své příbuzné, dědečky a babičky, kteří již zemřeli, modlíme se za ně a věříme, že jsou na věčnosti obklopeni Boží láskou. Také prosíme za spásu všech ostatních zemřelých.

I když se možná někomu zdá tato doba smutná, mělo by v ní nade vším zazářit právě to poselství života, víra ve věčný život.

Naše svíčka vydržela hořet i přes noc. V mrazivém ránu se vyhouplo nad obzorem slunce. Plamínek už teď nebylo vůbec vidět, ale zato svíčka díky rannímu slunci dostala svůj stín. A to už jsme těsně u vašeho dnešního úkolu. Na obrázku je namalována svíčka z našeho vyprávění a k ní 10 stínů. Najdete ze všech ten jediný správný?

(Otazníček)

**Pro starší:**

**Zrcadlo**

Zrcadlo je součástí našeho každodenního života. Někdy ho jen bezmyšlenkovitě mineme, jindy se zastavíme a zadíváme se tak nějak hlouběji. Spatříme v něm svou tvář. Co se v ní dá přečíst? Co naše tvář odráží? Její výraz hodně vypovídá o tom, jak se cítíme, co právě prožíváme, jak jsme naladěni. Tvář mluví řečí docela srozumitelnou. Snadno v ní přečteme prožívanou radost, pohodu, spokojenost, vstřícnost, ale také strach, obavy, nervozitu, přetvářku, zlobu, pohrdání a další pocity, které prožíváme.

Samozřejmě, že do zrcadla se díváme hlavně proto, abychom upravili svůj zevnějšek. To by však bylo málo. Pokud by byl zevnějšek sebekrásnější, ale byl by „prázdný vnitřek“, je to jako ořech bez jádra, jen skořápka. Proto se máme neustále snažit usilovat o dobro, aby se potom mohlo ve všech svých podobách projevat v naší tváři. Dívat se do zrcadla, které našemu chování nastavují naši bližní a také Bůh. A ptát se svědomí, jestli neublížujeme bližním nebo sobě. Ale především, jak nás vidí Bůh?

Krásnou otázku nám nabízejí slova z jedné písně skupiny Šalmíjáj:

„Jak se před tváří Tvou, Pane, moje tvář tváří?  
Proč se přetváří v tvář,...(tajenka osmisměrky)“

Dokončení otázky najdete po vyřešení osmisměrky „zrcadla“, kde budete hledat nejrůznější dobré i špatné vlastnosti, pocity a emoce. Až najdete všechna slova, zůstane vám 20 písmen na dokončení otázky. Pak si na ni zkuste odpovědět.

Slova v osmisměrce:

Ochota, laskavost, dobrota, píle, pečlivost, radost, štěstí, láska, vstřícnost, obětavost, trpělivost, mírnost, spokojenost, úcta, odpuštění, pravda, zlost, vztek, lenost, strach, úzkost, nervozita, pýcha, přetvářka, neposlušnost, hrubost, závist, nenávisť, lež, zrada, pomstychtivost, urážka, hádka, pomluva, hněv, sobectví.

(EJ)

**Řešení z minulého Poutníka:**

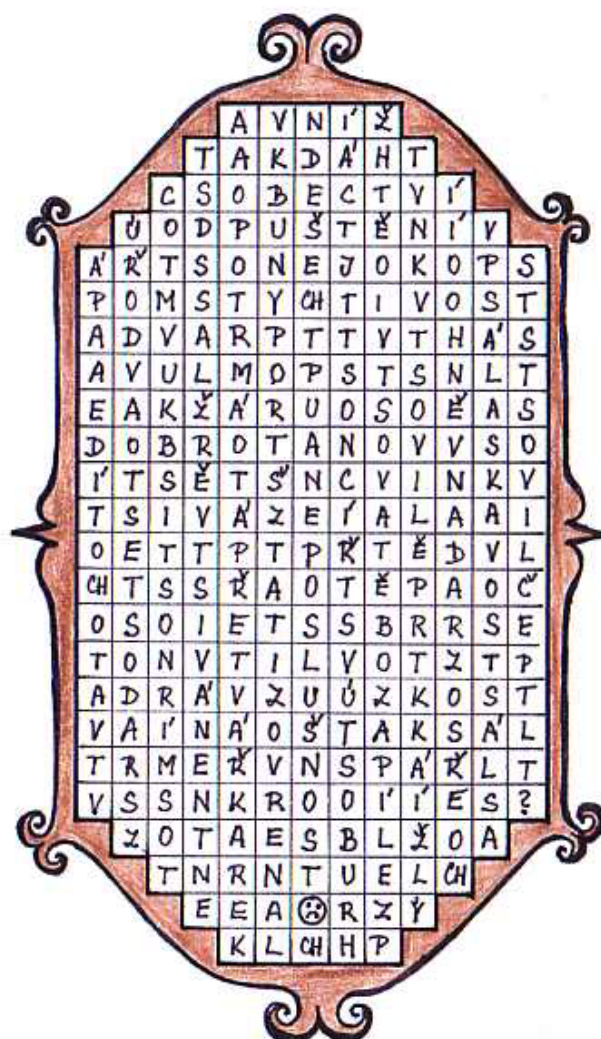
V tajemstvích růžence chyběla tato slova:

Tajemství radostná: Ducha Svatého, Alžbětu, Betlémě, chrámě, nalezla.

Tajemství světla: Jordánu, Káně, Boží království, Proměnění, Eucharistii.

Tajemství bolestná: krví, bičován, trním, těžký kříž, ukřižován.

Tajemství slavná: mrtvých, nebe, Ducha Svatého, Panno do nebe, koronoval.





# Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

31. neděle v mezidobí  
31. října 2004  
45. týden / 2004

## BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

- 1. listopadu - pondělí** Slavnost Všech svatých  
6.45 Dolní Čermná – za farníky  
16.30 Verměřovice – za Josefa Hoffmanna, syna a rodiče  
18.00 Dolní Čermná – za živou rodinu
- 2. listopadu - úterý** Vzpomínka na všechny věrné zemřelé.  
Po skončení každé mše svaté proběhnou dnes na hřbitovech tzv. Dušičkové pobožnosti.  
Ve Verměřovicích bude pobožnost v pondělí po skončení odpolední mše svaté.  
Upozorňujeme věřící, že jednotlivé přímluvy za zemřelé budou vyvěšeny na všech kostelech ve venkovních vývěškách.  
Při pobožnosti se jmenovitě číst nebudou!  
6.45 Dolní Čermná – na úmysly sv. Otce Jana Pavla II.  
16.30 Petrovice – za Josefa Majvalda, manželku a rodiče  
18.00 Dolní Čermná – za všechny zemřelé
- 3. listopadu - středa** 31. týden v mezidobí  
18.00 Dolní Čermná – za živou rodinu
- 4. listopadu - čtvrtek** sv. Karla Boromejského, biskupa  
6.45 Dolní Čermná – za Boží pomoc a ochranu v nemoci  
18.00 Verměřovice – za Karla Junka a oboje rodiče
- 5. listopadu - pátek** první pátek v měsíci, zasvěcený úctě Nejsvětějšího srdce Ježíšova  
17.30 Dolní Čermná – smírná pobožnost k Nesvětějšímu srdci Ježíšovu před vystavenou Eucharistií  
18.00 Dolní Čermná – za rodiče Cejnarovy, Majtánovy a celou rodinu
- 6. listopadu - sobota** první sobota v měsíci, zasvěcená úctě Neposkvr. srdce P. Marie  
6.45 Dolní Čermná - za Boží pomoc a ochranu v nemoci  
17.00 Petrovice – za Huberta Klekara a manželku Barboru  
18.30 Verměřovice – za Karla Švece a rodiče



### 7. listopadu - neděle – 32. neděle v mezidobí

V naší farnosti slavíme Výroční den posvěcení farního kostela sv. Jiří v Dolní Čermné.

Kostelní sbírka této neděle je určena na opravu poutního kostela na Mariánské Hoře.

- Dolní Čermná - 7.30 h. – za nemocnou osobu  
Dolní Čermná - 10.00 h. – za všechny živé i zemřelé farníky  
Dolní Čermná - 15.00 h. – zpívané latinské nešpory

### Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

Ve farním kostele: ve středu od 16.00 h. - do 17.55 h., v pátek od 14.30 h. – do 17.30 h., v ostatních dnech se zpovídá vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté.

Ve Verměřovicích ve čtvrtek od 16.00 h. – do 17.55 h.

### Akce ve farnosti:

akce	den	datum	hodina	místo
zkouška zpěvu na mše svaté pro děti	pondělí	1. 11.	16.45 h.	fara Dolní Čermná
generální úklid před posvěcením	čtvrtek	4. 11.	15.00 h.	kostel Dolní Čermná
pravidelná návštěva starších a nemocných farníků před prvním pátkem	čtvrtek	4. 11.	dopoledne	Dolní Čermná
adorace před vystavenou Eucharistií	pátek	5. 11.	dopoledne	Dolní Čermná
	pátek	5. 11.	14.00 – 18.00 h.	kostel Dolní Čermná
schůzka ministrantů	sobota	6. 11.	9.00 h.	kostel Dolní Čermná

### Odpustky pro duše v očistci

V pondělí 1.11. odpoledne a v úterý 2.11. po celý den je možné, při návštěvě kteréhokoliv kostela, získat **plnomocné odpustky**, přivlastnitelné pouze duším v očistci. Kromě tří obvyklých podmínek (sv. zpověď – je možné ji přijmout v týdnu před nebo také po 1.11. a 2.11., sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a Vyznání víry. **Od 1. do 8. listopadu** je možné získat po splnění tří obvyklých podmínek denně **plnomocné odpustky**, přivlastnitelné pouze duším v očistci, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam třeba jen v duchu za zemřelé; v ostatních dnech lze takto získat odpustky částečné.

### Upozornění:

V tomto týdnu se, ve čtvrtek 4.11., bude konat generální úklid farního kostela a prostranství hřbitova v Dolní Čermné před posvěcením. **Běžné náradí si prosím vezměte s sebou! Prosím farníky, muže a ženy, o pomoc při tomto úklidu! Pán Bůh zaplať!**

Otec Pavel

## POUTNÍK, LISTOPAD 2004

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: [zdenek.kratky@seznam.cz](mailto:zdenek.kratky@seznam.cz)

Uzávěrka příštího čísla je 7. listopadu 2004, Poutník vyjde 28. listopadu 2004

Členové red. kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, R. Mannl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková

Grafické zpracování: Z. Krátký, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek. Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL, Dobrovského 556, Lanškroun, ☎ 465 323 159. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.